

عنوان مقاله:

تحلیل فقهی حقوقی عیوب مجوز فسخ نکاح با رویکردی بر نظر امام خمینی(س)

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی)، دوره 14، شماره 55 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حسین ناصری مقدم - دانشیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

مظاهر نامداری موسی آبادی - دانشجوی دکترای فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

در این مقاله با توجه به جایگاه قاعده لاضرر و لاجرح در استنباطات فقهی، تلاش شده تا ثابت شود عیوب مذکور در روایات و متون فقهی، حصری نبوده و از باب تمثیل است. بنابراین، ملاک موجود در این عیوب که عمدتاً مهلك بودن یا مستلزم ضرر فراوان بودن است اگر در بیماری ها یا عیوب دیگری از جمله بیماری های جدید مثل ایدز یا بیماری های روانی، وجود داشت، این بیماری ها و عیوب نیز جزء عیوب مجوز فسخ نکاح به حساب می آمدند. همچنین ثابت می شود که بیماری جذام و برص از عیوب مشترک بین زوجین است و در صورتی که مرد هم به یکی از این عیوب مبتلا شود، زن حق فسخ نکاح دارد. امروزه با توجه به پیشرفت علم پزشکی، امکان معالجه و درمان بسیاری از بیماری ها وجود دارد، لذا در صورت درمان، به دلیل اینکه ضرر و عسر و حرج ناشی از بیماری منتفی می شود، جواز فسخ نکاح نیز منتفی است. با توجه به نظر حضرت امام خمینی راهکار طلاق نیز به دلیل اینکه در مواقعی خود، مستلزم عسر و حرج است روش مناسبی به نظر نمی رسد، لذا در مواردی، راهکار فسخ، در مقایسه با طلاق، قابل دفاع است.

کلمات کلیدی:

فسخ نکاح، عیوب، تدلیس، تخلف از شرط صفت، لاضرر، لاجرح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1819625>

